

Sygnatura akt VI Ka 1117/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **21 marca 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Dominika Koza

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2019 r.

przy udziale Anny Bochenek Prokuratora Prokuratury Rejonowej w R.

sprawy **M. P. (1)** ur. (...) w C.

córki E. i K.

oskarżonej z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 7 sierpnia 2018 r. sygnatura akt II K 337/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie z punktu 4;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w wysokości 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych).

Sygn. akt VI Ka 1117/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 marca 2019r. w sprawie VI Ka 1117/18 sporządzone na wniosek obrońcy oskarżonej w zakresie rozstrzygnięcia z punktu 1

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2018 roku w sprawie II K 337/17 Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej uznał oskarżoną M. P. (1) na winną tego, że w okresie od 1 do 23 lipca 2015 roku w R. przy u. N. i w C. przy ul. (...), działając wspólnie w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i ustalonej osoby, w celu użycia za autentyczny podrobiła wcześniej podpisany i opatrzony firmową pieczęcią przez R. N. blankiet zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Firmie Producyjno-Handlowej (...) R. N. w C. poprzez wypełnienie go danymi S. P., a następnie poświadczając nieprawdę dokument użyła w celu uzyskania dla S. P. pożyczki pieniężnej nr (...), która przedłożyła go w placówce (...) S.A. – Oddział w R. przy ul. (...), wprowadzając upoważnionego pracownika banku w błąd co do istotnej okoliczności mającej znaczenie przy udzieleniu pożyczki doprowadzając (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.172 złotych, czym wypełniła znamiona występku z art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 286 §

1 kk przy zast. art. 11 § 3 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył oskarżonej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący rok. W punkcie 3 wyroku zobowiązał oskarżoną na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk do informowania sądu co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby, zaś w punkcie 4 wyroku na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej obowiązek naprawienia nienaprawionej części szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 21.978,11 złotych solidarnie z ustalonym współsprawcą. Nadto, zasądzono w punkcie 5 wyroku od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 420 złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru oraz w punkcie 6 od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.465,22 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 420 złotych tytułem opłat.

Od tego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonej. We wniesionym środku odwoławczym zaskarżył wyrok w całości i zarzucił mu:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na jego treść, a to art. 4 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez całkowite pominięcie w zakresie ustaleń faktycznych wyjaśnień oskarżonej, z których wynikało, iż spłaciła ona w całości swoją część kredytu;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżona popełnia czyn z art. 286 § 1 kk, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, wskazując, że czynu tego nie popełniła, albowiem nie działała w zamiarze doprowadzenia (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem;
3. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 270 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk poprzez ich błędną wykładnię i niezakwalifikowanie czynu z art. 270 § 1 kk jako czynu współukarane go uprzednio wobec czynu z art. 297 § 1 kk;
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżoną jest znaczna, podczas gdy okoliczności takie jak motywacja oskarżonej, jej stan psychiczny, zamiar spłaty pożyczki wskazują, że społeczna szkodliwość rzeczzonego czynu była znikoma;
5. rażąco niewspółmierność kary w postaci orzeczenia wobec oskarżonej środka karnego w postaci obowiązku pokrycia nienaprawionej części szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 21.978,11 złotych solidarnie z S. P..

W konsekwencji obrońca wniósł o zmianę wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej od czynów z art. 270 § 1 kk i 286 § 1 kk, o warunkowe umorzenie postępowania w oparciu o art. 66 kk, orzeczenie wobec oskarżonej środka karnego w postaci obowiązku pokrycia szkody w wysokości, w jakiej oskarżona uzyskała korzyść majątkową z popełnionego czynu pomniejszoną o dokonane przez nią wpłaty na rzecz pokrzywdzonego (ewentualnie w wysokości połowy wyrządzonej szkody pomniejszonej o dokonane przez nią wpłaty na rzecz pokrzywdzonego).

Kierując się zakresem wniosku obrońcy o uzasadnienie Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej co do zasady nie zasługiwała na uwzględnienie. Jednak w następstwie jej wywiedzenia Sąd odwoławczy dokonał koniecznej zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonego wobec oskarżonej w punkcie 4 obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez jego uchylenie.

Przed podaniem motywów tej decyzji dla porządku wskazać jedynie należy, iż zasadniczo Sąd odwoławczy uznał za prawidłowo przeprowadzone przez Sąd meriti postępowanie dowodowe, które doprowadziło do ustalenia pełnego stanu faktycznego, którego urzeczywistnienie zmaterializowało się w orzeczeniu Sądu Rejonowego, a następnie w pisemnych motywach tego orzeczenia.

W zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego obowiązku naprawienia szkody Sąd Rejonowy oparł je na podstawie dokumentów, którymi dysponował na ówczesnym etapie postępowania. Są to m.in. wniosek o zasądzenie obowiązku naprawienia szkody, dokumentacja nadesłana przez (...), z której wynika, że pożyczka uzyskana w wyniku popełnienia czynu zabronionego nie została spłacona. Orzeczenie tego obowiązku solidarnie z drugim, ustalonym współsprawcą miało oparcie w art. 46 § 1 kk, z którego wynika, że zasądzanie tego obowiązku następuje na podstawie przepisów prawa cywilnego, a te zaś – konkretnie w art. 441 § 1 kc – stanowią, iż jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym ich odpowiedzialność jest solidarna. Sąd Rejonowy ustalił bezspornie, że pożyczkę zaciągnęła S. P., zaś współdziałały z nią inne osoby, w tym oskarżona M. P. (2). Z treści pisma pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z dnia 3 kwietnia 2018 roku (k. 287) wynika, że z uwagi na niespłacenie w terminie przedmiotowej pożyczki (nr (...)) bank (...) zainicjował postępowanie sądowe w (...), które zakończyło się wydaniem nakazu zapłaty, który następnie opatrzono klauzulą wykonalności i skierowano do postępowania egzekucyjnego przeciwko S. P., które to jednak postępowanie umorzono jako bezskuteczne.

W toku postępowania odwoławczego nastąpiła istotna zmiana okoliczności, bowiem Sąd odwoławczy uzyskał informację od pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, iż wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki (...) została sprzedana (k. 421). Podkreślenia wymaga, że nie było podstaw do nieuwzględnienia treści tej informacji, gdyż pochodzi od pełnomocnika pokrzywdzonej spółki, który działa w jej imieniu i zabezpiecza jej interesy. Taka sytuacja uniemożliwia zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego obowiązku naprawienia szkody i stąd rozstrzygnięcie Sądu I instancji w tym zakresie musiało zostać uchylone. Mimo, że w dalszym ciągu oskarżyciel posiłkowy korzysta z przymiotu pokrzywdzenia w niniejszej sprawie, bowiem istotnie jego dobro prawne zostało naruszone przestępstwem, to jednak aktualnie nie dysponuje roszczeniem o naprawienie szkody, gdyż scedował je na rzecz innego podmiotu za odpowiednim wynagrodzeniem. Tym samym nie sposób uznać, by oskarżona czy też S. P. były dłużnikami (...) S.A. w W..

W pozostałym zakresie, jak już wyżej wspomniano, Sąd odwoławczy zgodził się z argumentacją Sądu Rejonowego, która legła u podstaw pozostałych rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku i nie dostrzegając innych powodów, które przemawiałyby za potrzebą dokonania korekty zaskarżonego wyroku, utrzymał go w mocy.

Nieuwzględnienie apelacji wywiezionej na korzyść oskarżonej - zgodnie z art. 636 § 1 kpk - skutkować musiało obciążeniem jej wydatkami postępowania odwoławczego, a także opłatą w kwocie takiej samej jak za pierwszą instancję.